

Bài Thơ CHI LẠ RÚA

Bài Thơ CHI LẠ RÚA

Nguyễn Thị Hoàng

Chi lạ rúa, chiu ni tui mun khóc,
Ngó chi tui đo co mon, hoa hèn.
Nhìn chi tui hình đom đóm đêm đen,
Cho tui ti bên ni bờ cô tịch.

Tui ao ước có bao giờ tuyết đích,
Tui van xin rằng mà cứ làm ngơ.
Rui ngó tui, chi lạ rúa hững hờ,
Ghét, yêu, mon, vô duyên và trơ trẽn!

Tui đã tut ni ngại ngừng bến lữ,
Bii vì rằng, ai bit được người hè.
Nhưng màu chiu đã rũ bóng lê thê,
Ni với nó, có chi mô gon gui!

Chi lạ rúa, rằng cứ làm tui ti?
Tàn nhon chi với một đứa thương đau!
Khi tình cam nên không soc, không màu,
Và vạn thuo chong nên câu luyon ái!

Chi lạ rúa, người cứ làm tui ngại,
Bit sông sâu hay cạn giữa tình đời?
Bên ni bờ von trong trong chơi vơi,
Mà bên nó trom ngâm mô có ki.

Không mun khóc, nhưng cứ từng ngon lệ,
Động làn mi op o mi tâm tình.
Bên ni bờ hoa thom bớt tươi xanh,
Mà bên nó huy hoàng và lộng loy.

Mun lên thuyon mặc sóng cuong xô đoy,
Nhưng thân đau nên chong dám đánh liou.
Đau chi mô có lẽ hận cô liêu,

Mà chi lạ rứa hè, ai hiều nãi!

Tui không điên cũng không h̄ b̄i r̄i,
Ngó làm chi thêm t̄i nhục đau thương
Tui bīt tui là hoa dại bên đường,
Không hương s̄c, lạ rứa hè, người h̄?

Tui cũng mūn có một người tri k̄,
Nhưng đường đời như rứa bīt m̄n rằng!
Tui mūn kêu, mūn gọi, mūn thưa rằng:
Chờ tui với! A, cười chi lạ rứa

Tui không būn sao m̄t mờ lệ ứa,
B̄i vì rằng tui có hīu chi mô!
Vì lòng tui là mặt nước sông h̄,
Chi lạ rứa, bên ni bờ tui khóc.